

Phiên tòa xét xßngßi phóng viên Muntazer al-Zaidi, ngßi đã ném hai chißc giày vào Tßng Thßng Bush đã đßc đình lßi cho tßi ngày 12 Tháng Ba năm nay. Không nhßng ném giày, y còn gßi ông Bush là con chó, cß hai đßu là tßi nhßc mß lßn nhßt ß Trung Đông. Ông ta còn bß bußc tßi tßn công mßt nguyên thß vißng thßm qußc gia Iraq. Ngày 29 Tháng Gißng, 2009, sau lß nhßm chßc cßa Tßng Thßng Barack B. Obama, hình ßnh cßu Tßng Thßng George W. Bush ra phi cß trßc thăng đß vß Texas đã làm cho tßi cßm thßy chút bßi ngßi. Đßi vßi tßi, sau khi rßi Tòa Bßch ßc, cßu Tßng Thßng George W. Bush đã có thß bß lßi sau lßng nhßng nßi bußn vì thßt bßi trong nhißu đßa hßt vào nhßng năm cßm quyßn, và dù ông có đßc xßp hßng là Tßng Thßng Mß thß 37 hay 42 thì có chi là đáng kß. Có mßt đßi u ông không thß quên là đôi giày mà tên phóng viên ngßi Iraq Muntazer al-Zaidi đã ném thßng vào ông trong bußi hßp báo chung vßi thß tßng Iraq vào ngày 14 Tháng Mßi Hai 2008 tßi Baghdad. Tôi nói ông không thß nào quên, đó là nßi ám ßnh cho sußt cußc đßi còn lßi cßa ông, dù không nói ra, vì đây quß là mßt đßi u khá đau xót và là mßt mßi nhßc, ông sß không bao giß nhßc lßi và cũng không bao giß ai có cß hßi gßi lßi vßt thßng kia, đß khßi gßi lßi vßt thßng lòng.

Ngày 14 Tháng Mßi Hai năm ngoái, chính tôi, mßt công dân Mß không sinh trßng ß Mß cũng cßm thßy bß tßn thßng. Sß bình tĩnh cßa ông Tßng Thßng Bush đã làm cho chúng ta đßngßng trong giây phút đó nhßng không thß nào làm cho chúng ta quên đßc. Đa sß ngßi Hßi Giáo Trung Đông có thß coi Zaidi nhß là mßt ngßi anh hùng, nghe nói đôi giày sau đó đã bß chính phß Iraq hißn nay thß tiêu, đß nhßng chính phß Hßi Giáo chßng Mß sau này khßi dùng nó trßng bày trong bßo tàng vißn qußc gia. Lußt sß cßa Zaidi không bißn hß cho ông ta vô tßi, chß xin tòa gißm tßi khi cho rßng vißc ném giày không thß làm cho Tßng Thßng Bush đau đßn hay bß thßng. Ông lußt sß này quß là vß vßt, ông cũng bißt là nßi đau thß xác không nghĩa lý gì vßi nßi đau tâm lý.

Trong cußc đßi chúng ta đã có bao nhiêu lßn tuy thß xác không mßt vßt trßy, nhßng trong lòng nßi đau không đßt. Tôi có mßt ngßi bßn, sau ngày ba mßi Tháng Tß “trình dißn” đß vào tù. Khi khăn gói đßn nßi tßp trung, anh vßn đeo trên mßt mßt đôi kính cßn thß có pha màu khói nhßt. ß chß làm thß tßc cho hàng binh, tên cán bß Vißt Cßng phß trách công vißc ngßi ß cßa ra vào quát bß anh:

- “Anh kia, bß kính dâm ra!”

- “Cán bß, đây kính cßn thß, không phßi kính dâm”.

- “Tôi đã b o anh b đôi kính dâm ra!”

- “Đây là kính c n th , b ra, làm sao tôi th y đ ng!”

- “Anh này ngoan c nh ! Tôi đã b o b ra!”

Trong c n nóng gi n, ngái lính nón cái kia, hùng há đáng lên, chám tái, giát đôi kính c n th cáa b n tôi, rái báng mát sá thù hán b o tàn cháa táng có, y vát đôi kính xuáng sán nhà, và báng sác mánh cáa mát con cáp, y dùng chân giám nát, chà xát đôi kính ra táng mánh ván. Tôi mái gáp lái b n tôi đây, sau ba má i ba năm ngày Saigon thát th , tái mát tiáu bang mián Đông, đã nói vái tôi:

“N u anh thù Cáng Sán mát, tôi thù Cáng Sán tái má i. Trong nhiáu năm sáng nhá tháng mù đá chángái nhà ‘thăm nuôi’ mát cái kính khác, tôi không khá vì má mát, nháng trong lòng luôn mang mát nái nhác khôn nguôi!”

Không biát vì sao nháng ngái Cáng Sán chân chính lái căm ghét đán ká cùng nháng cáp kính tráng, vì há mang mác cám thát hác hay mác cám ngu đát, và đáy lòng ganh tá, n u không thì b n Khmer Đá đã không giát hát nháng ngái mang kính tráng mà chúng bát gáp đái triáu đái Diêm Váng Pol Pot.

Tái Hoàng Liên Sán, vì đói quá, trong lúc đi làm viác ngoài trái, ngái b n tù cáa tôi đã tìm cách “cái thián” mát má rau muáng, nháng không đem lát đác vào trái. Sau mát hái chái bái tàn tá, đá làm nhác ngái tù, tên quán giáo bát ngái b n tôi phái ngái ngay ngoài cáng trái và ăn cho hát mát nón lá rau muáng sáng mái đác vào trái. Thay vì mát hình phát ká luát, b n cai tù thác sá muán làm nhác mát ngái tù trác mát nháng ngái tù khác, bát ká đán nhân tính.

Trong cuán Trái Đá Bàn, ká chuyán từ “cái táo” cáa nhà văn Nguyán Thanh Ty, có mô tá mát tên công an oát con 17 tuái, là lính công an gác cáng gái là vá binh. Ngái tù già là ông Tháng, mát xá tráng á quán Ván Ninh trác 75, khán khá vái nó vô cùng. Trong lúc chá đán và trông coi đám tù hình sá đào giáng, ông Tháng bá tên công an này cán má chòm râu ông giát giát đá đùa ngách. Ông đau quá kêu la bao nhiêu thì càng bá giát mánh thêm báy nhiều. Râu ông

b b t ra, ch y c máu. Ng i tù già g tay tên công an ra thì b tên này l y cây qu t vào bàn tay, y còn b t ông già úp hai bàn tay lên khúc cây mà đánh túi b i. Ch có ba hôm đào gi ng mà hàm râu ng i tù x xác và hai bàn tay s ng vù. Ông Th ng khóc trong u t c, t i h n. Ông k l i s vi c cho tên cán b Chín Luân nghe và nh th a lên ban giám th . Chín Luân tr ng m t, n t:

- B mu n ch t h ? Ông không bi t ông Thành là con c a phó giám th Khánh à? T i sao ông không c o b râu đi ? Nh th có ph i t t h n không? Đã ò tù còn bày đ t đ râu!

Ng i tù già không bi t đ n nay còn s ng hay đã m t. Nh đ n chuy n này ông có th y th ng t n, xót xa không?

Trong cu c đ i, nhi u ng i ch a h bi t đánh đ p ai hay nói ng l i v i ai nh ng cũng có ng i đã làm t n th ng ng i khác, b ng nh ng l i nh c m , khinh mi t. Có nh ng l i nói đau h n da c t. Chúng ta đã làm đau lòng cho ai ch a? Khi ng i ta không quên thì m i thù còn dai d ng.

Tr l i v i đôi giày ném vào v nguyên th n c M , tôi nghĩ nh ng t n th t v quân s hay bình đ nh c a n c M t i Iraq không b ng t n th t tâm lý b ng chuy n x y ra sáng ngày 14 Tháng M i Hai 2008 t i Baghdad. Đây là chuy n khó quên c a c u T ng Th ng Bush và c n c M , trong đó có m t ng i dân m i đ n v i n c M là tôi.